

er man derfor ikke forpligtet til at give Noget til dem, der ere Lærere i Kraft af deres Embede og ere gagerede herefter. Det maa jo antages, at der i Sagen er taget det Hensyn, som ellers tages her lige overfor Lærerne. — Svad Spørgsmaalet om Beddingen angaar, tror jeg ogsaa, at det maa sættes i væsentlig Forbindelse med, hvad der bygges paa Værftet. Jeg kan ikke se, at der efter den Plan, der vil blive lagt for Bygningen, hvis det Forslag, som her er stillet af Hvertallet bliver vedtaget, vil være Trang til netop i Mar at gjøre en Bedding til i Stand. — Spørgsmaalet om Beklædning er et Spørgsmaal, som tidligere har været behandlet; men det er noget Nyt at ville indføre en Reservebeholdning af Beklædningsgjenstande for Marinens Mandskab. Der har ganske vist været givet Beklædning, og naar der ikke i Forveien var sørget derfor, saa har Marinen ladet Mandstabet faae Beklædningsgjenstande, som saa bleve afdragne i Lønnen, men nogen egentlig Reservebeholdning af Beklædningsgjenstande har der ikke været før, og ved at gaa ind paa den Slags Ting røre vi atter ved det, som vi ikke bør røre ved, uden at forudsætte, at hele Organisationen bliver gennemført. Ved Spørgsmaalet om en Afdeling for nautisk Meteorologi, har jeg vist opfattet den ærede Minister rigtig, naar jeg af hans Udtalelse slutter, at han er beredvillig til at komme overens med Udvalget om at træffe Bestemmelser, saaledes som Udvalget ønsker med Hensyn til en bedre og billigere Befordring og Udbredelse af Bureauets Meddelelser, og derfor skal jeg ikke udtale mig videre om Sagen, da den jo vil blive Gjenstand for Forhandling siden. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om de opsigte Beboere i Nyboder, da er den ærede Ministers Svar mig ikke fuldstændig klart. Jeg forstaa ikke ret, om den høitærede Minister var fuldstændig vis paa, at de vedkommende Berettigede — thi det forstaaer jeg meget godt, at de, der nu maa flytte, ere temporære Beboere, — men om de Berettigede, der ere flyttede, have faaet lige saa gode Boliger i Nyboder som dem, de ere flyttede fra, det veed jeg ikke, og det er det ene Spørgsmaal. Det andet Spørgsmaal, som den ærede Minister ikke besvarede, fordi jeg tror, han glemte, at jeg havde reist det — saa vidt jeg erindrer, har den ærede Minister udtalt sig derom i Udvalget, men jeg ønskede ogsaa meget, at den ærede Minister vilde udtale sig derom her i Thinget — angaa Krigsministeriets Plan med Beboerne i Nyboder. Jeg tillod mig at sige, at jeg troede, at man havde en Frygt for, at Krigsministeriet skulde omgaaes med den Tanke at flytte Nyboders maritime Beboere bort for at lade dem afløse af Hærens Underofficersstand, om ikke i dens Helhed saa dog hen derimod, og det var det, jeg gjerne vilde høre den ærede Ministers Mening om, hvor-

vidt der er Noget eller slet Intet, der ligger til Grund for den Tanke, og altsaa, om det er Ministerens Hensigt ikke at gjøre noget Saadant. — Jeg tror, at jeg lige overfor den ærede Minister ikke behøver at komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Kanonbaadene, da det Svar, jeg har givet paa de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Rjøbenhavns 8de Valgfreds (Kavn) fremsatte, til Dels eller vistnok gennemgaaende ogsaa rammer eller er Svar paa, hvad den høitærede Minister anførte til Forvar for de to Kanonbaade. Jeg forstod ikke heller ganske den høitærede Ministers Udtalelser med Hensyn til Tidskriftet, det vil sige de Militæres Berettigelse til at udtale sig. Den ærede Minister sagde, at de militære Medlemmer af Rigsdagen skulde have samme Frihed til at ytre sig som de andre Medlemmer af Rigsdagen, altsaa som de civile Medlemmer. Jeg tør vel opfatte det som en Udtalelse om, at naar man er Medlem af Rigsdagen, har man ogsaa Ret til at sige om disse Ting i Tidskriftet, ikke blot til at tale derom; dernæst vilde jeg gjerne vide, om det ikke er den ærede Ministers Mening, at der, naar Rigsdagen ikke er samlet, naar altsaa Lovforslagene ikke ligge for til Behandling, maa være en almindelig Ret for Militære til at omtale saadanne forhenværende Lovforslag, altsaa Lovforslag, der ikke længer ligge for, men have ligget for til Rigsdagens Behandling. Det er en Selvfølge, at de vedkommende Militære efter Skrivelsen ikke kunne kritisere andre militære Foranstaltninger, der finde Sted; men navnlig militære Forslag, der ere fremsatte af Regjeringen i Vinter sessionen, formoder jeg, at det, naar Sessionen er forløbet, maa være tilladt at omtale, altsaa paa en Tid, da de ikke eksistere mere, da i modsat Fald de Indskrænkninger, som følge af Skrivelsen, maatte føre til, at ingen Militær overhoved maatte omtale, hvad der er militære Foranstaltninger eller besluttede Lovforslag, men heller ikke, hvad der overhoved er sket i Fortiden i militær Henseende. Det vilde jo i historisk Henseende have de allerbedrøveligste Følger. Jeg tror, det vilde være ønskeligt, om den ærede Minister udtalte sig noget bestemtere med Hensyn til de to Spørgsmaal, navnlig om Rigsdagsmændenes Afgang til overhoved at udtale sig ikke alene i denne Sal, men paa samme Maade, som andre Rigsdagsmænd overhoved have Ret dertil, altsaa i Foreninger, paa Folkemøder, i Tidskrifter eller Blade, i Pressen, som jo er et af de sædvanlige konstitutionelle Midler til at bringe Oplysninger og Udtalelser til Veie, og ligeledes, om det ikke ogsaa maa være den ærede Ministers Mening, at, naar disse Forslag ere forbi, have været forelagte og Sessionen er sluttet, der da maa indtræde den Frihed, der maa siges at hærste for alle andre Menneſter, eller i det Mindste til Dato har hærstet, til at udtale